

denrigsministeren synes at antage, Langeland altid betragtet særskilt. Jeg skal som Beviis herfor bemærke, at, da Provindserne i ældre Tider havde deres Landsting, gif Landsdommernes Bestalling altid ud paa, at de vare Landsdommere for Fyen og Langeland, og ligeledes hedder det i Anordningen om Landstingenes Ophævelse af 25de Januar 1805: „Landstinget for Fyen og Langeland“. Altsaa har Langeland idetmindste ikke været indbefattet under Udtrykket „Fyen“ efter den Talebrug, som i den Tid blev fulgt.

Forsaauidt det er bemærket, at ogsaa saadanne Rigsdagsmand, som vare fra andre Dele af Fyens Stift, have stemt for Lovforslaget, saaledes som det blev vedtaget i Folketthinget, saa maa jeg dog gjøre opmaessom paa, at netop den Rigsdagsmand, som er valgt for Langeland, har stemt derimod, og det forekommer mig virkelig, at det netop med Hensyn til Langeland er i høi Grad indlysende, at der ikke er nogen Villighed i, at den omhandlede Udgift skal falde denne D til Byrde. Hvad den høitærede Indenrigsminister har yttret om Langelands gode Forfatning, er vistnok ganske rigtigt, og jeg troer heller ikke det vil være til nogen stor Byrde for Langeland at udrede de 3 Skill. pr. Td. Hartkorn, som det omtrent vil blive, naar Derne skulde inddrages under den omhandlede Rigning. Men her er slet ikke Spørgsmaal om, hvorvidt det vil trykke Den eller ikke, men om: hvorvidt det er Ret eller ikke, og Hensynet til Dens Velstand, som skal gjøre det let for dem at bære Byrden, kan saameget mindre komme i Betragtning, som Fyen vistnok er i det samme Tilfælde som Langeland, da den er en meget velhavende Provinds, og derfor vistnok ikke behøver nogen Hjælp.

Naar en æret Taler har meent, at det var betænkeligt at tiltræde det stillede Vædringsforslag, fordi det vilde bestyrke de smaa Der i den Mening, at de ikke skulle bidrage til de almindelige Veitidgifter, saa troer jeg, at saalænge man holder Grundsaetningerne indenfor den Grændse, de engang have faaet ved Loven, og som har en almeengyldig Grund, saa er der ingen Foie til Besværing, og saalænge kan man afvise de mulige Besværing, der

kunde vise sig; men naar man vil benytte det Fællesskab, der er stiftet ved Anordningen af 1841, til ogsaa at ligne en Byrde, som just denne Anordning har villet skulle bæres af det District, som nærmest havde Nytte af Veien, til at ligne en saadan Byrde paa dem, der ingen Nytte have deraf, saa troer jeg, at der bliver virkelig Grund til at besvare sig. Noget ganske Andet var det, dersom man efter en Overveielse af den almindelige Lovgivning kom til det Resultat, at den Hjælp, som de øvrige Districter skulle have af dem, som have den nærmeste Nytte af Landeveiene, skulde falde bort, saa maatte de nok finde sig dert; men her er Spørgsmaal om, for at føle visse Districter, at gjøre en Forandring i den almindelige Lov til Byrde ogsaa for Andre.

At Langeland ligesaavel som de øvrige Der har haft Nytte af de Bompenger, som hidtil ere erlagte i Fyen, det er ganske vist, forsaavidt nemlig den Byrde, der ellers ved Frd. af 1841 er paalagt dem, derved er formindsket. Men just det, at man nu berøver dem Udgangen til denne Formindskelse af Byrden, og at de derimod skulle gjøres deelagtige i den Byrde, hvormed denne Afgang skal dækkes, forekommer mig at være ubilligt.

Unsgaard: Endsskøndt der vistnok kunde være meget at sige med Hensyn til, hvad den ærede Indenrigsminister har anført, skal jeg dog ikke opholde det ærede Thing dermed; thi der foreligger nu for Thinget, hvad der kan siges baade for det Vædringsforslag, der er stillet, og hvad der kan siges derimod. Jeg skal derfor blot tillade mig endnu at bemærke, at det ikke er saa ganske usædvanligt eller uden Exempel i vore Forhold, at en saadan enkelt Der bleven fritagen navnlig for Bidrag til Veiarbejde. Saaledes blev det 1820 tilladt Læsø kun at svare det Halve af det aarlige Bidrag, som ellers svares til Amtsrepartitionsfonden, navnlig med Hensyn til Veitidgiften, og endvidere blev det ogsaa 1842 tilladt Anholt at være fritagen aldeles for Veitidbidrag. Følgen heraf, navnlig i 1849, har været, at der kun er svaret 32 St. pr. Td. Hartkorn til Amtsrepartitionsfonden af Læsøs Hartkorn, medens der er svaret 56 St. af det øvrige, og i det sidste halve Aar er der kun svaret 62 St. pr.